

Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

► **B** **DIRECTIVA (UE) 2018/1673 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**
din 23 octombrie 2018
privind combaterea prin măsuri de drept penal a spălării banilor
(JO L 284, 12.11.2018, p. 22)

Astfel cum a fost modificată prin:

Jurnalul Oficial			
	NR.	Pagina	Data
► <u>M1</u> Directiva (UE) 2024/1226 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 aprilie 2024	L 1226	1	29.4.2024

DIRECTIVA (UE) 2018/1673 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 23 octombrie 2018

privind combaterea prin măsuri de drept penal a spălării banilor

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

(1) Prezenta directivă stabilește norme minime privind definiția infracțiunilor și pedepselor în domeniul spălării banilor.

(2) Prezenta directivă nu se aplică activităților de spălare a banilor care implică bunuri provenite din săvârșirea unor infracțiuni care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, care fac obiectul normelor specifice prevăzute în Directiva (UE) 2017/1371.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive se aplică următoarele definiții:

1. „activitate infracțională” înseamnă orice fel de implicare infracțională în săvârșirea oricărei infracțiuni care, în conformitate cu dreptul intern, se pedepsește cu privarea de libertate sau cu o măsură de siguranță privativă de libertate a cărei limită superioară este de cel puțin un an sau, în statele membre în al căror sistem juridic se prevede un prag minim al pedepselor pentru infracțiuni, în săvârșirea oricărei infracțiuni care se pedepsește cu privarea de libertate sau cu o măsură de siguranță privativă de libertate a cărei limită inferioară este de cel puțin șase luni. În orice caz, infracțiunile din cadrul următoarelor categorii sunt considerate activitate infracțională:

- (a) participarea la un grup infracțional organizat și racketul, inclusiv orice infracțiune prevăzută în Decizia-cadru 2008/841/JAI;
- (b) terorismul, inclusiv orice infracțiune prevăzută în Directiva (UE) 2017/541 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾;
- (c) traficul de persoane și introducerea ilegală de imigranți, inclusiv orice infracțiune prevăzută în Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ și în Decizia-cadru 2002/946/JAI a Consiliului ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2017/541 a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2017 privind combaterea terorismului și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/475/JAI a Consiliului și de modificare a Deciziei 2005/671/JAI a Consiliului (JO L 88, 31.3.2017, p. 6).

⁽²⁾ Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului (JO L 101, 15.4.2011, p. 1).

⁽³⁾ Decizia-cadru 2002/946/JAI a Consiliului din 28 noiembrie 2002 privind consolidarea cadrului penal pentru a preveni facilitarea intrării, tranzitului și șederii neautorizate (JO L 328, 5.12.2002, p. 1).

▼B

- (d) exploatarea sexuală, inclusiv orice infracțiune prevăzută în Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾;
- (e) traficul ilicit de stupefiante și de substanțe psihotrope, inclusiv orice infracțiune prevăzută în Decizia-cadru 2004/757/JAI a Consiliului ⁽²⁾;
- (f) traficul ilicit de arme;
- (g) traficul ilicit de bunuri furate și de alte bunuri;
- (h) corupția, inclusiv orice infracțiune prevăzută în Convenția privind lupta împotriva corupției care implică funcționari ai Comunităților Europene sau funcționari ai statelor membre ale Uniunii Europene ⁽³⁾, precum și în Decizia-cadru 2003/568/JAI a Consiliului ⁽⁴⁾;
- (i) fraudă, inclusiv orice infracțiune prevăzută în Decizia-cadru 2001/413/JAI a Consiliului ⁽⁵⁾;
- (j) falsificarea de monedă, inclusiv orice infracțiune prevăzută în Directiva 2014/62/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁶⁾;
- (k) contrafacerea și pirateria de produse;
- (l) infracțiuni împotriva mediului, inclusiv orice infracțiune prevăzută în Directiva 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁷⁾ sau în Directiva 2009/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁸⁾;
- (m) omorul și vătămarea corporală gravă;
- (n) răpirea, lipsirea de libertate în mod ilegal și luarea de ostatici;
- (o) jaful sau furtul;

⁽¹⁾ Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatarei sexuale a copiilor și a pornografiei infantile și de înlocuire a Deciziei-cadru 2004/68/JAI a Consiliului (JO L 335, 17.12.2011, p. 1).

⁽²⁾ Decizia-cadru 2004/757/JAI a Consiliului din 25 octombrie 2004 de stabilire a dispozițiilor minime privind elementele constitutive ale infracțiunilor și sancțiunile aplicabile în domeniul traficului ilicit de droguri (JO L 335, 11.11.2004, p. 8).

⁽³⁾ Actul Consiliului din 26 mai 1997 de elaborare, în temeiul articolului K.3 alineatul (2) litera (c) din Tratatul privind Uniunea Europeană, a Convenției privind lupta împotriva corupției care implică funcționari ai Comunităților Europene sau funcționari ai statelor membre ale Uniunii Europene (JO C 195, 25.6.1997, p. 1).

⁽⁴⁾ Decizia-cadru 2003/568/JAI a Consiliului din 22 iulie 2003 privind combaterea corupției în sectorul privat (JO L 192, 31.7.2003, p. 54).

⁽⁵⁾ Decizia-cadru 2001/413/JAI a Consiliului din 28 mai 2001 de combatere a fraudei și a falsificării mijloacelor de plată, altele decât numerarul (JO L 149, 2.6.2001, p. 1).

⁽⁶⁾ Directiva 2014/62/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind protecția prin măsuri de drept penal a monedei euro și a altor monede împotriva falsificării și de înlocuire a Deciziei cadru 2000/383/JAI a Consiliului (JO L 151, 21.5.2014, p. 1).

⁽⁷⁾ Directiva 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal (JO L 328, 6.12.2008, p. 28).

⁽⁸⁾ Directiva 2009/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de modificare a Directivei 2005/35/CE privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni în caz de încălcare (JO L 280, 27.10.2009, p. 52).

▼B

- (p) contrabanda;
- (q) infracțiuni fiscale legate de taxele directe și indirecte, astfel cum sunt stabilite în dreptul intern;
- (r) extorcarea de fonduri;
- (s) infracțiuni de fals;
- (t) pirateria;
- (u) utilizarea abuzivă a informațiilor privilegiate și manipularea pieței, inclusiv orice infracțiune prevăzută în Directiva 2014/57/UE a Parlamentului European și a Consiliului (¹);
- (v) criminalitatea informatică, inclusiv orice infracțiune prevăzută în Directiva 2013/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului (²);

▼M1

- (w) încălcarea mă urilor restrictive ale Uniunii.

▼B

2. „bunuri” înseamnă activele de orice fel, corporale sau necorporale, mobile sau imobile, tangibile sau intangibile, precum și documentele sau instrumentele juridice sub orice formă, inclusiv cele electronice sau digitale, care atestă dreptul de proprietate sau interese în astfel de active;
3. „persoană juridică” înseamnă orice entitate care are personalitate juridică în temeiul dreptului aplicabil, cu excepția statelor sau a organismelor publice care își exercită prerogativele de putere publică și a organizațiilor publice internaționale.

*Articolul 3***Infracțiunile de spălare a banilor**

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că următoarele fapte, atunci când sunt săvârșite cu intenție, se pedepsesc ca infracțiuni:
 - (a) transformarea sau transferul de bunuri, cunoscând că bunurile respective provin dintr-o activitate infracțională, în scopul ascunderii sau disimulării originii ilicite a bunurilor sau al sprijinirii oricărei persoane implicate în comiterea unei astfel de activități în a se sustrage consecințelor legale ale acțiunii persoanei respective;
 - (b) ascunderea sau disimularea adevăratei naturi, origini, situări, înstrăinări, circulații a bunurilor sau a adevăratelor drepturi asupra bunurilor ori a adevăratului proprietar al acestora, cunoscând că bunurile provin dintr-o activitate infracțională;
 - (c) dobândirea, posesia sau utilizarea de bunuri, cunoscând, la data primirii lor, că acestea provin dintr-o activitate infracțională.

(¹) Directiva 2014/57/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind sancțiunile penale pentru abuzul de piață (directiva privind abuzul de piață) (JO L 173, 12.6.2014, p. 179).

(²) Directiva 2013/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 august 2013 privind atacurile împotriva sistemelor informatice și de înlocuire a Deciziei-cadru 2005/222/JAI a Consiliului (JO L 218, 14.8.2013, p. 8).

▼B

(2) Statele membre pot lua măsurile necesare pentru a se asigura că faptele menționate la alineatul (1) se pedepsesc ca infracțiuni atunci când autorul infracțiunii a suspectat sau ar fi trebuit să știe că bunurile provin dintr-o activitate infracțională.

(3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că:

(a) o condamnare prealabilă sau simultană pentru activitatea infracțională din care provin bunurile nu este o condiție prealabilă pentru o condamnare pentru infracțiunile menționate la alineatele (1) și (2);

(b) o condamnare pentru infracțiunile menționate la alineatele (1) și (2) este posibilă în cazul în care se stabilește că bunurile au provenit dintr-o activitate infracțională, fără a fi necesar să se stabilească toate elementele de fapt sau toate circumstanțele legate de aceea activitate infracțională, inclusiv identitatea autorului;

(c) infracțiunile menționate la alineatele (1) și (2) se extind la bunuri provenite din faptele care au avut loc pe teritoriul unui alt stat membru sau al unei țări terțe, atunci când faptele respective ar constitui o activitate infracțională dacă ar fi avut loc pe plan intern.

(4) În cazul alineatului (3) litera (c) din prezentul articol, statele membre pot, de asemenea, să solicite ca fapta în cauză să constituie o infracțiune în temeiul dreptului intern al celui alt stat membru sau al țării terțe în care a fost comisă fapta, cu excepția cazului în care fapta respectivă reprezintă una dintre infracțiunile menționate la articolul 2 punctul 1 literele (a)-(e) și (h) și astfel cum sunt definite în dreptul aplicabil al Uniunii.

(5) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că faptele menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) se pedepsesc ca infracțiuni atunci când sunt săvârșite de persoane care au comis sau au fost implicate în activitatea infracțională din care au provenit bunurile.

Articolul 4

Complicitatea, instigarea, și tentativa

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că complicitatea, instigarea și tentativa de a comite o infracțiune menționată la articolul 3 alineatele (1) și (5) se pedepsesc ca infracțiuni.

Articolul 5

Pedepse aplicabile persoanelor fizice

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că infracțiunile menționate la articolele 3 și 4 se pedepsesc cu sancțiuni penale eficace, proporționale și cu efect de descurajare.

▼B

(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că infracțiunile menționate la articolul 3 alineatele (1) și (5) se pedepsesc cu închisoare cu durată maximă de cel puțin patru ani.

(3) Statele membre iau, de asemenea, măsurile necesare pentru a se asigura că persoanelor fizice care au comis infracțiunile menționate la articolele 3 și 4 li se aplică, atunci când este cazul, pedepse sau măsuri suplimentare.

*Articolul 6***Circumstanțe agravante**

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, în ceea ce privește infracțiunile menționate la articolul 3 alineatele (1) și (5) și la articolul 4, următoarele circumstanțe sunt considerate circumstanțe agravante:

- (a) infracțiunea a fost săvârșită în cadrul unei organizații criminale în înțelesul Deciziei-cadru 2008/841/JAI; sau
- (b) autorul infracțiunii este o entitate obligată în înțelesul articolului 2 din Directiva (UE) 2015/849 și a săvârșit infracțiunea în exercitarea activităților sale profesionale.

(2) Statele membre pot prevedea că, în ceea ce privește infracțiunile menționate la articolul 3 alineatele (1) și (5) și la articolul 4, următoarele circumstanțe sunt considerate circumstanțe agravante:

- (a) bunurile spălate au o valoare considerabilă; sau
- (b) bunurile spălate provin dintr-una dintre infracțiunile menționate la articolul 2 punctul 1 literele (a)-(e) și (h).

*Articolul 7***Răspunderea persoanelor juridice**

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că se poate angaja răspunderea persoanelor juridice pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolul 3 alineatele (1) și (5) și la articolul 4, săvârșite în beneficiul lor de către orice persoană care acționează fie individual, fie ca membru al unui organ al persoanei juridice și care deține o poziție de conducere în cadrul acesteia, pe baza oricăruia dintre elementele următoare:

- (a) o împuternicire din partea persoanei juridice respective;
- (b) o prerogativă de a lua decizii în numele persoanei juridice; sau
- (c) o prerogativă de a exercita controlul în cadrul persoanei juridice.

▼B

(2) Statele membre iau, de asemenea, măsurile necesare pentru a se asigura că se poate angaja răspunderea persoanelor juridice atunci când lipsa supravegherii sau a controlului din partea unei persoane menționate la alineatul (1) din prezentul articol a făcut posibilă săvârșirea oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolul 3 alineatele (1) și (5) și la articolul 4 în beneficiul persoanei juridice respective de către o persoană aflată sub autoritatea sa.

(3) Răspunderea persoanelor juridice în temeiul alineatelor (1) și (2) din prezentul articol nu împiedică inițierea unor proceduri penale împotriva persoanelor fizice care sunt autori, instigatori sau complici la comiterea oricăreia din infracțiunile menționate la articolul 3 alineatele (1) și (5) și la articolul 4.

*Articolul 8***Pedepse aplicabile persoanelor juridice**

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că o persoană juridică căreia i s-a angajat răspunderea în temeiul articolului 7 se pedepsește cu pedepse eficace, proporționale și cu efect de descurajare, care includ amenzi penale sau nepenale și pot include și alte sancțiuni, precum:

- (a) excluderea de la dreptul de a beneficia de prestații sau ajutoare de stat;
- (b) excluderea temporară sau permanentă de la accesul la fonduri publice, inclusiv la proceduri de achiziții publice, subvenții și concesiuni;
- (c) interdicția temporară sau permanentă de a exercita activități comerciale;
- (d) plasarea sub control judiciar;
- (e) o hotărâre de dizolvare judiciară;
- (f) închiderea temporară sau permanentă a unităților care au servit la săvârșirea infracțiunii.

*Articolul 9***Confiscarea**

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura, după caz, că autoritățile lor competente indisponibilizează sau confiscă, în conformitate cu Directiva 2014/42/UE, produsele provenite din săvârșirea infracțiunilor menționate în prezenta directivă sau instrumentele folosite sau care sunt destinate a fi folosite, sau care contribuie la săvârșirea infracțiunilor astfel cum sunt menționate în prezenta directivă.

*Articolul 10***Competența**

(1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a-și stabili competența în privința infracțiunilor menționate la articolele 3 și 4, în următoarele cazuri:

▼B

(a) infracțiunea este săvârșită, în totalitate sau parțial, pe teritoriul său;

(b) autorul infracțiunii este un resortisant al său.

(2) Un stat membru informează Comisia atunci când decide să își extindă competența asupra infracțiunilor menționate la articolele 3 și 4, care au fost săvârșite în afara teritoriului său, în cazul în care:

(a) autorul infracțiunii își are reședința obișnuită pe teritoriul său;

(b) infracțiunea este săvârșită în beneficiul unei persoane juridice având sediul pe teritoriul său.

(3) Atunci când o infracțiune menționată la articolele 3 și 4 intră în competența mai multor state membre și oricare dintre statele membre în cauză poate instrumenta urmărirea penală în mod valabil pe baza acelorași fapte, statele membre în cauză cooperează pentru a decide care dintre ele îl va urmări penal pe autorul infracțiunii, cu scopul de a centraliza procedurile într-un singur stat membru.

Se iau în considerare următorii factori:

(a) teritoriul statului membru în care s-a comis infracțiunea;

(b) cetățenia sau reședința autorului infracțiunii;

(c) țara de origine a victimei sau a victimelor; și

(d) teritoriul pe care a fost găsit autorul infracțiunii.

Atunci când este cazul și în conformitate cu articolul 12 din Decizia-cadru 2009/948/JAI, chestiunea este transmisă către Eurojust.

Articolul 11

Instrumente de investigare

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele, unitățile sau serviciile responsabile de investigarea sau urmărirea penală a infracțiunilor menționate la articolul 3 alineatele (1) și (5) și la articolul 4 au acces la instrumente eficiente de investigare, precum cele utilizate pentru combaterea criminalității organizate sau pentru alte infracțiuni grave.

Articolul 12

Înlocuirea anumitor dispoziții ale Deciziei-cadru 2001/500/JAI

Articolul 1 litera (b) și articolul 2 din Decizia cadru 2001/500/JAI sunt înlocuite în privința statelor membre pentru care prezenta directivă este obligatorie, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre respective în privința datei de transpunere a respectivei decizii-cadru în dreptul intern.

În ceea ce privește statele membre pentru care prezenta directivă este obligatorie, trimerile la dispozițiile din Decizia-cadru 2001/500/JAI menționate la primul paragraf se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă.

Articolul 13

Transpunere

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 3 decembrie 2020. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 14

Raportare

În termen de 3 decembrie 2022, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a gradului în care statele membre au luat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive.

Până la 3 decembrie 2023, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport care evaluează valoarea adăugată a prezentei directive în ceea ce privește combaterea spălării banilor, precum și impactul său asupra drepturilor și libertăților fundamentale. Pe baza acestui raport, Comisia prezintă, dacă este cazul, o propunere legislativă de modificare a prezentei directive. Comisia ține seama de informațiile furnizate de statele membre.

Articolul 15

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 16

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.